

Ένα σπάνιο ρεσιτάλ στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο Δημήτρης Σγούρος, επιστρέφει στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε ένα σπάνιο ρεσιτάλ με μερικά από τα πιο φημισμένα έργα της πιανιστικής φιλολογίας του 19ου αιώνα, το οποίο εντάσσεται στη δημοφιλέστατη Σειρά Μεγάλοι Ερμηνευτές, την Πέμπτη 5 Φεβρουαρίου.

Τρία χρόνια μετά την τελευταία εμφάνισή του ως σολίστ, τον Μάρτιο του 2011 στον ίδιο χώρο, ο «γίγαντας του πιάνου» με την απaráμιλλη δεξιοτεχνία, θα χαρίσει μοναδικές στιγμές μουσικής απόλαυσης στο κοινό, ερμηνεύοντας με τον πάντα ιδιαίτερο προσωπικό του τρόπο διάσημες σελίδες από την εργογραφία για πιάνο των Μπετόβεν, Σοπέν και Λιστ.

Με αφορμή τον Κλασικισμό και τον Ρομαντισμό

Ο Δημήτρης Σγούρος θα ερμηνεύσει τις Παραλλαγές Eroica του Μπετόβεν, την Μπαλάντα αρ. 4 του Σοπέν και τις συνθέσεις του Φραντς Λιστ Βενετία και Νάπολη (συμπλήρωμα στα Χρόνια προσκυνήματος Β), Ριγκολέττο-Paraphrase de concert [Παράφραση κοντσέρτου] και Βαλς από την όπερα «Φάουστ».

Οι 15 Παραλλαγές και μία φούγκα σε μι ύφεση μείζονα, έργο 35 (γνωστές και ως Παραλλαγές Eroica) του Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827) γράφτηκαν το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1802 και βασίζονται σε θέματα της Τρίτης συμφωνίας του, της επονομαζόμενης «Ηρωικής». Ο ίδιος ο συνθέτης αναφέρει ότι είχε επεξεργαστεί την κάθε παραλλαγή ως ανεξάρτητη και με διαφορετικό τρόπο χρησιμοποιώντας, κατά τη σύνθεση, νέο ύφος και πρωτότυπη τεχνική. Οι Παραλλαγές αποτελούν ένα ιδιαίτερο έργο του πιανιστικού ρεπερτορίου που αγαπήθηκε ιδιαίτερα από τους βιρτουόζους του 19ου αιώνα και όχι μόνον.

Ένα από τα πιο απαιτητικά έργα για πιάνο είναι η Μπαλάντα αρ. 4 σε φα ελάσσονα, έργο 52 του Φρεντερίκ Σοπέν (1810-1849), η οποία αποτελεί το αποκορύφωμα της τέχνης του κορυφαίου ρομαντικού πιανίστα και συνθέτη.

Γράφτηκε το 1842-43 και φέρει αφιέρωση στη Βαρόνη Ρότσιλντ. Στην Τέταρτη μπαλάντα συνυπάρχουν οι βαθιά μελαγχολικές φράσεις με τις έντονα δυναμικές εξάρσεις. Πρόκειται για μια σύνθεση υποβλητική, μυστηριώδη, κομψή και παθιασμένη που αποκαλύπτει την ομορφιά της σταδιακά στον ακροατή.

Ολόκληρο το δεύτερο μέρος του ρεσιτάλ είναι αφιερωμένο στον Φραντς Λιστ (1811-1886), ο οποίος, το 1840, συνέθεσε τη συλλογή Venezia e Napoli [Βενετία και Νάπολη], η οποία όμως εκδόθηκε στην αναθεωρημένη της μορφή το 1861. Σε αυτή τη συλλογή ο Λιστ θέλησε να αποτυπώσει μουσικά τις εντυπώσεις του από τα ταξίδια του στη Γενεύη και την Ιταλία. Η μικρή αυτή συλλογή, των μόλις τριών κομματιών, αποτέλεσε συμπλήρωμα του έργου για πιάνο Années de Pèlerinage [Χρόνια προσκυνήματος]. Για τα τρία κομμάτια της συλλογής, ο Λιστ επεξεργάστηκε μελωδικό υλικό από δημοφιλείς ιταλικές μελωδίες της εποχής.

Τα δύο τελευταία έργα της βραδιάς είναι εμπνευσμένα από δύο όπερες που αγαπήθηκαν πολύ από το κοινό του 19ου αιώνα, τον Φάουστ του Γκουνό και τον Ριγκολέττο του Βέρντι. Πρόκειται για πιανιστικές παραφράσεις (Paraphrases de concert) του Λιστ που διατηρούν το δραματικό και μελωδικό περιεχόμενο της εκάστοτε σκηνής. Στη σύνθεση Βαλς από την όπερα «Φάουστ» (Valse de l'opéra «Faust»), ο Λιστ παραφράζει το βαλς από τη Β΄ Πράξη και το θέμα από το ντουέτο Φάουστ-Μαργαρίτας «Ô nuit d'amour » [«Νύχτα ερωτική»]. Στο έργο Rigoletto-Paraphrase de concert, ο μεγάλος ούγγρος μουσουργός επεξεργάζεται το κουαρτέτο Ριγκολέττο-Τζίλντα-Δούκα-Μανταλένας από τη Γ΄ Πράξη.

Ο Δημήτρης Σγούρος θεωρείται πλέον από τους πλέον καταξιωμένους πιανίστες της σύγχρονης εποχής. Οι επιρροές του προέρχονται ως επί το πλείστον από το έργο και τις προσωπικότητες του Λιστ και του Χόροβιτς. Άρχισε την καλλιτεχνική του σταδιοδρομία σε ηλικία μόλις 8 ετών στο Ωδείο Αθηνών. Μετά την ολοκλήρωση του βασικού του κύκλου μουσικών σπουδών, αναχώρησε για το Πανεπιστήμιο του Μέρυλαντ στην Αμερική. Αργότερα βρέθηκε στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου, από όπου και αποφοίτησε με βαθμό 98%, δηλαδή τον μεγαλύτερο που έχει δοθεί ποτέ σε σπουδαστή του ιδρύματος. Σημαντική στιγμή στην καριέρα του αποτέλεσε η γνωριμία του με τον θρυλικό Άρθουρ Ρουμπινστάιν, έναν από τους μεγαλύτερους πιανίστες του 20ού αιώνα. Όταν ο τελευταίος άκουσε τον νεαρό τότε Δημήτρη Σγούρο να παίζει, σχολίασε: «Ευχαριστώ το Θεό που με κράτησε μέχρι σήμερα ζωντανό, γιατί μου χάρισε την ευκαιρία να τον ακούσω με τα ίδια μου τα αυτιά. Είναι ο καλύτερος πιανίστας που έχω ακούσει ποτέ μου, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού μου». Τότε έβγαλε το χρυσό ρολόι του

και το πέρασε στον καρπό του νεαρού Σγούρου, λες και δεν τον ενδιέφερε πλέον η σχέση του με το χρόνο. Μετά από δύο μήνες, ο Ρουμπινστάιν έφυγε από τη ζωή... Από τότε, το «μουσικό φαινόμενο» Δημήτρης Σγούρος έχει γοητεύσει χιλιάδες θεατών σε μερικές από τις πλέον φημισμένες αίθουσες συναυλιών σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως το Κάρνεγκι Χολ της Νέας Υόρκης, το Ρόγιαλ Φέστιβαλ Χολ του Λονδίνου, η Αίθουσα της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, η Όπερα του Σύδνεϋ και άλλα σπουδαία συμφωνικά κέντρα. Ο λαμπρός έλληνας βιρτουόζος πραγματοποίησε την πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση το 1982, στα δώδεκά του χρόνια, στο Κάρνεγκι Χολ με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ουάσινγκτον υπό τον διεθνούς φήμης μαέστρο και τσελίστα Μοτσίσλάβ Ροστρόποβιτς, όπου ερμήνευσε το δυσκολότατο Τρίτο κοντσέρτο για πιάνο του Ραχμάνινοφ.

Ο Δημήτρης Σγούρος έχει ηχογραφήσει 10 προσωπικές συλλογές με σόλο εκτελέσεις έργων των Σούμαν, Μπραμς, Μπετόβεν, Σοπέν, Λιστ και Μότσαρτ . Στις δισκογραφικές καταθέσεις του περιλαμβάνονται ακόμη, μεταξύ άλλων, το Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 3 του Ραχμάνινοφ (με τη Φιλαρμονική του Βερολίνου), η Φαντασία και το Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 1 του Τσαϊκόφσκι (με τη Φιλαρμονική του Λονδίνου) και το Κοντσέρτο αρ. 2 του Λιστ, σε συνεργασία και πάλι με τη Φιλαρμονική του Λονδίνου.

Τιμητικές διακρίσεις

Εκτός της δραστηριότητάς του ως σολίστ, ο Δημήτρης Σγούρος δίνει συχνά διαλέξεις εντός και εκτός ελληνικών συνόρων (Πανεπιστήμια Αθηνών και Άγκυρας, Toho Gakuen School of Music του Τόκιο, κ.ά.). Το έργο του έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις διεθνούς κύρους, όπως τα διεθνή βραβεία «Leonardo Da Vinci» και

«Melvin Jones». Επίσης, το όνομά του ενέπνευσε τους διοργανωτές διαφόρων διεθνών φεστιβάλ στο εξωτερικό (Φεστιβάλ Σγούρου στη Σλοβενία, τη Γερμανία και τη Σιγκαπούρη). Ο κορυφαίος βιρτουόζος των πλήκτρων προσκαλείται συχνά ως σολίστ σε εορταστικές εκδηλώσεις και ρεσιτάλ-γκαλά προς τιμήν διακεκριμένων προσωπικοτήτων ή ιστορικών επετείων (ίδρυση της πόλης της Μόσχας-1997, κ.ά.). Έχει πραγματοποιήσει ιδιαίτερα επιτυχημένες περιοδείες στη Ρουμανία, τη Νότια Αφρική και άλλες χώρες είτε ως σολίστ είτε πλαισιωμένος από αξιόλογα ορχηστρικά σύνολα. Το 2000, ο τουρκικός Τύπος αλλά και το τοπικό κοινό του επεφύλαξαν θερμότατη υποδοχή στη μεγαλειώδη τελετή εγκαινίων του θεάτρου Bilkent Odeon της Άγκυρας -χωρητικότητας 4.000 θέσεων-, όπου έπαιξε το αγαπημένο του Τρίτο κοντσέρτο για πιάνο του Ραχμάνινοφ. Οι κριτικές έγραψαν γι' αυτόν: «Μόνο ο Σγούρος θα μπορούσε να ερμηνεύσει με τέτοια δεξιοτεχνία, με τόση ευαισθησία ένα τόσο δύσκολο και περίπλοκο έργο».